

Rozoznať dobrý program od zlého je v dnešnej dobe takmer nemožné. Predsa len by sme si mali stanoviť kritériá, ktorým veríme a ktoré sa dajú ľahko definovať.

Predovšetkým dobrý program, či projekt, či aktivita vzniká prevažne priamo v mieste, kde je po nich dopyt. Ak majú Brdárčania potrebu organizovať kurz pletenia košíkov, určite si vyskúšali, že o túto aktivitu je záujem a vedia, že do ich obce nájdu záujemci cestu. Ak v Trebišove roky funguje prehliadka dedinských divadelných súborov, nemusia sa báť organizovať ju aj ďalej, pretože to robia pre ľudí, ktorí aktívne trávajú svoj voľný čas a navyše ponúkajú kultúrny zážitok verejnosti vo svojom meste. Ak Košice organizujú medzinárodný maratón s tredíciou, ktorá bude čochvíľa storočná, je jasné, že majú presne zmapovaný záujem a vedia, ako osloviť záujemcov. Mohli by sme pokračovať donekonečna, pozitívnych príkladov je viac než dosť.

Príklad zle vymysleného projektu tiež nie je ťažké objaviť, nebudeme však konkrétni. Stačí, ak niekto vo veľkom meste rozhodne, že pre dedinu na okraji regiónu (a záujmu) bude najlepšie, ak sa tam urobí medzinárodná predajná výstava tiav. Je zrejmé, že do tej dedinky nikto nepríde, pretože organizátor "zabudol" na nepodstatný detail - orientačnú mapu pre prípadných záujemcov, že nik z domácich nebude potešený, pretože živú ťavu videli možno tak v ZOO alebo dokumentárnom filme, nevraviac už o tom, že dedina sa nachádza v takej lokalite, ktorá je z hľadiska počasia pre výstavu tiav úplne nevhodná.

Program Terra Incognita sa chce vydať cestou úspešných projektov. V prvom rade nám ide o to, aby sme do hry dostali ľudí, ktorí najlepšie poznajú svoju obec, mesto či región, pretože v ňom žijú a pracujú a venujú mu aj svoj voľný čas. Správne zapálení lokálpatrioti sú lepší ako manažéri a konzultanti v oblekoch a na drahých autách, ktorí netušia, kde sa nachádzajú.